ΠΡΟΣ ΦΙΛΙΠΠΗΣΙΟΥΣ

Χριστὸν ἐμπειράζοντες - Λαμβάνοντες Χριστὸν ὡς τὴν ζωὴν ἡμῶν, τύπον, σκοπόν, δύναμιν, καὶ μυστήριον.

KEΦAΛAION 1

- 1 Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Χριστοῦ Ἰησοῦ πᾶσιν τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τοῖς οὖσιν ἐν $^1\Phi$ ιλίπποις 2 σὺν 3 ἐπισκόποις καὶ 4 διακόνοις ·
- 2 1 χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη 2 ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.
- 3 Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάση τῆ μνεία ὑμῶν,
- 4 πάντοτε ἐν πάση δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος,
- 5 ἐπὶ τῆ 1 χοινωνία ὑμῶν εἰς τὸ 2 εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν,
- 6 πεποιθώς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ·
- 7 καθώς ἐστιν δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῆ καρδία ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῆ ἀπολογία καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.
- 8 μάρτυς γάρ μου ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- 1 Φίλιπποι ήν ή πρῶτη πόλις ἐν τῆ ἐπαρχία τῆς Μακεδονίας (Πράξεις 16:10-12). Διὰ της πορείας τῆς διακονίας τοῦ Παυλοῦ πρὸς Εὐρώπην (Πράξεις 16:10-12), ἡ ἐκκλησία ἡ πρωτή ἐν τῆ Εὐρώπη ἠγειρῶθη ἐν ταύτη πόλει.
- 1^2 Πδε οὐχ ἔστιν· τοῖς ἁγίοις...χαὶ ἐπισχόποις χαὶ διαχόνοις, ἀλλά ἐστίν· τοῖς ἁγίοις...σὺν ἐπισχόποις χαὶ διαχόνοις. τοῦτο ἐστὶν ὑψηλῶς σημαντιχόν, ὅτι δηλοῖ ὅτι ἐν τῆ τοπιχῆ ἐχχλησία οἱ ἄγιοι χαὶ οἱ ἐπίσχοποι χαὶ οἱ διάχονοι οὐχ εἴσιν τρεῖς τάξεις. ἡ ἐχχλησία μόνην μίαν τάξιν τῶν ἁγίων σὺν τοῖς ἐπισχόποις χαὶ τοις διαχόνοις συσταθεῖσα ἔχει. τοῦτο προσδηλοῖ ἔτι ὅτι ἐν τινι τοπιχῆ δεῖ εἴναι μονὴν μίαν ἐχχλεσίαν σὺν ἑνὶ τάξει λαοῦ ἤ πάντας τῶν ἁγίων ἔν ταῦτη τοπιχῆ συνέστηχεν.
- 13 Έπισχοποι εἴσιν οἱ πρεσβύτεροι ἐν τινι τοπιχῆ ἐχχλησίᾳ (Πράξεις 20:17, 28). πρεσβυτερος σημαίνει τὸν ἄνθρωπον χαὶ ἐπισχοπος τὴν λειτουργίαν. ὁ ἐπισχοπος ἔστιν πρεσβύτερος ἐν λειτουργίᾳ αὐτοῦ. ὥδε οἱ ἐπισχόποι εἰλέγαται ἄντι πρεσβυτέρων ὅ δηλοῖ ὅτι οἱ πρεσβυτέροι τὴν ἐργουσίαν αὐτῶν ἐπληροῦντο.
- 14 Οἴ διάχονοι εἴσιν ὑπὸ τῆς ἡγεμονίας τῶν ἐπισχόποις ἐν τοπιχῆ ἐχκλησία (Πρός Τιμ. Α 3:8). ὁ στίχος τοῦτος ὁ ὅτι τοπιχή ἐχκλησία τῶν ἁγίων σὺν ἐπισχόποις ἡγεόμενοις χαὶ διαχόνοις διαχονόντοις συνιστάσα ἔστιν δειχνύς, δηλοῖ ὅτι ἡ ἐχκλησία ἡ ἐν Φιλίπποις ἠν εῦ χείμενη.
- 2^1 Ίδε τὴν δευτερὴν γραφήν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῷ κεφαλαίῷ τῆς ἐπιστολῆς· Πρὸς Ἐφεσίους.
- 22 Ἰδε τὴν πρωτὴν γραφήν τοῦ δευτέρου στιχοῦ ἐν τῷ πρῶτῷ κεφαλαίῷ τῆς ἐπιστολῆς· Πρὸς Ἐφεσίους.
- 51 οἱ ἄγιοι ἐν Φιλίπποις κοινωνίαν εἶχον εἰς τὸ εὐαγγέλιον, μετέχοντες εἰς τὴν προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου διὰ τῆς διακονίας τοῦ ἀποστόλου Παύλου. ἡ μετοχὴ αὕτη συμπεριελάμβανε οἰκονομικάς συνεισφοράς αὐτῶν πρὸς τὸν ἀπόστολον (4:10, 15-16), αἵτινες ἐξήλθεν εἰς τὸν προχόπτειν τοῦ εὐαγγελίου. τοιαύτη χοινωνία, ἥ ἐφύλαξεν αὐτοῦς μὴ εἶναι ἰδιωτικοῦς καὶ ποικίλον νοῦν ἔχοντας, δηλοῖ ὅτι ἕν ἐγένοντο μετὰ τοῦ ἀποστόλου Παύλου καὶ μετὰ ἀλλήλων. τούτο ἔδωκεν αὐτοῖς ἔδαφος εἰς ἐμπειρίαν καὶ χάραν τοῦ Χριστοῦ, ὅ ἐστιν τὸ χυριώτατον τοῦ βιβλίου τοῦτου. ἡ ζωή ή ἐμπειρῶσα καὶ χαίρουσα τὸν Χρίστον ἔστιν ζωή ἐν τῷ προκοπτεῖν τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν τοῦ εὐαγγελίου, μὴ ίδιωτική άλλά κοινή. ὅσον πλείον ἔχωμεν κοινωνίαν ἐν τῷ προκοπτεῖν τοῦ εὐαγγελίου, ὅσον πλείον τὸν Χρίστον ἐμπειρῶμεν καὶ χαιρόμεν. τοῦτο ἀποκτείνει τὸν ἐαυτόν ἡμῶν τε καὶ τὴν φιλοτιμίαν ήμῶν καὶ τὴν αἵρεσιν τοῦ νοῦ ήμῶν καὶ τὸν ἐκλογήν ήμῶν.
- 5² Περὶ τοῦ εὐαγγελίου, ἐν τούτῳ βιβλίῳ Παῦλος ἐχρῆτό τινι λόγοις σημαντιχοῖς· χοινωνία εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἡ ἀπολογία καὶ βεβαίωσις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 7), ἡ προχοπή τοῦ εὐαγγελίου (στ. 12), καὶ ἡ πίστις τοῦ εὐαγγελίου (στ. 27). ἡ Παύλου χήρυξις τοῦ Χριστοῦ ὡς τῆς εὐαγγελίας περιελάμβανε χοινωνίαν, ἀπολογίαν, βεβαίωσιν, προχοπήν, καὶ τὴν πίστιν. εἰς ἀντίθεσιν, οἱ δὲ πιστοὶ οἱ Ἰουδαϊχοί ἐχήρυξαν Χριστόν ἐξ ἔριδος, διαιρέσεως, πλεονεξίας, φθονοῦ, καὶ ἐριθίας, καὶ οὐχ ἐπρόχοπτον τὸ εὐαγγελίον.

- 9 καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἴνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύη ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάση αἰσθήσει,
- 10 εἰς τὸ δοχιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ῆτε εἰλιχρινεῖς χαὶ ἀπρόσχοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ,
- 11 πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ.
- 12 Γινώσκειν δὲ ὑμᾶς βούλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν,
- 13 ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν,
- 14 καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ λαλεῖν.
- 15 Τινὲς μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν
- ¹⁶ οἱ μὲν ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου χεῖμαι,
- 17 οἱ δὲ ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οὐχ ἁγνῶς, οἰόμενοι θλῖψιν ἐγείρειν τοῖς δεσμοῖς μου.
- 18 τί γάρ· πλὴν ὅτι παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται, καὶ ἐν τούτῳ χαίρω· ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι·
- 19 οίδα γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ,
- 20 κατὰ τὴν ἀποκαραδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου ὅτι ἐν οὐδενὶ αἰσχυνθήσομαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησία ὡς πάντοτε καὶ νῦν μεγαλυνθήσεται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς εἴτε διὰ θανάτου.
- 21 Έμοι γὰρ τὸ ζῆν Χριστὸς καὶ τὸ ἀποθανεῖν κέρδος.
- 22 εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν σαρχί, τοῦτό μοι χαρπὸς ἔργου, χαὶ τί αἱρήσομαι οὐ γνωρίζω.
- 23 συνέχομαι δὲ ἐκ τῶν δύο, τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εῖναι, πολλῷ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον·
- 24 τὸ δὲ ἐπιμένειν τῆ σαρκὶ ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς.
- 25 καὶ τοῦτο πεποιθώς οίδα, ὅτι μενῶ καὶ παραμενῷ πᾶσιν ὑμῖν εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως,
- 26 ἴνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἐμοὶ διὰ τῆς ἐμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς.
- ²⁷ Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθε, ἴνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς εἴτε ἀπὼν ἀκούω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἑνὶ πνεύματι, μιᾳ ψυχῆ συναθλοῦντες τῆ πίστει τοῦ εὐαγγελίου,
- 28 καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων, ἤτις ἐστὶν αὐτοῖς ἔνδειξις ἀπωλείας, ὑμῶν δὲ σωτηρίας, καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ·
- 29 ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεύειν ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν,
- 30 τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες οἶον εἴδετε ἐν ἐμοὶ καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἐμοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 2

- Εἴ τις οὖν παράκλησις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία Πνεύματος, εἴ τις σπλάγχνα καὶ οἰκτιρμοί,
- 2 πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν ἴνα τὸ αὐτὸ φρονῆτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύνψυχοι, τὸ ἒν φρονοῦντες,
- ³ μηδέν κατ' ἐριθείαν μηδὲ κατὰ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῆ ταπεινοφροσύνη ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν.
- 4 μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστοι σκοποῦντες, ἀλλὰ καὶ τὰ ἑτέρων ἕκαστοι.
- 5 τοῦτο φρονεῖτε ἐν ὑμῖν δ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ,
- 6 δς ἐν μορφῆ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ,
- 7 ἀλλὰ ἑαυτὸν ἐκένωσεν μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος· καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος
- 8 ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήχοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ.
- 9 διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσεν, καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ τὸ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα,
- ¹⁰ ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων,
- 11 καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι ΚΥΡΙΟΣ ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός.
- 12 Πστε, ἀγαπητοί μου, καθώς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσία μου μόνον ἀλλὰ νῦν πολλῷ μᾶλλον ἐν τῇ ἀπουσία μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε·
- 13 Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θέλειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας.
- ¹⁴ πάντα ποιεῖτε χωρίς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν,
- 15 ἴνα γένησθε ἄμεμπτοι καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἄμωμα μέσον γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεστραμμένης, ἐν οἴς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ,
- 16 λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, ὅτι οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα.
- 17 Άλλὰ εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῆ θυσία καὶ λειτουργία τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συνχαίρω πᾶσιν ὑμῖν·
- ¹⁸ τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συνχαίρετέ μοι.
- 19 Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίω Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κάγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν.
- 20 οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει·
- 21 οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, οὐ τὰ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- ²² την δὲ δοχιμην αὐτοῦ γινώσχετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέχνον σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον.
- ²³ Τοῦτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι ὡς ἂν ἀφίδω τὰ περὶ ἐμὲ ἐξαυτῆς·
- 24 πέποιθα δὲ ἐν Κυρίῳ ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσομαι.
- ²⁵ ἀναγκαῖον δὲ ἡγησάμην Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφὸν καὶ συνεργὸν καὶ συνστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον καὶ λειτουργὸν τῆς χρείας μου, πέμψαι πρὸς ὑμᾶς,

- 26 ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἢν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδημονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησεν.
- 27 καὶ γὰρ ἦσθένησεν παραπλήσιον θανάτ ω ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἦλέησεν αὐτόν, οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐμέ, ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπην σχ $\widetilde{\omega}$.
- 28 σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτὸν, ἵνα ἰδόντες αὐτὸν πάλιν χαρῆτε κάγὼ ἀλυπότερος ὧ.
- 29 προσδέχεσθε οὖν αὐτὸν ἐν Κυρίω μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε,
- 30 ὅτι διὰ τὸ ἔργον Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἤγγισεν παραβολευσάμενος τῆ ψυχῆ, ἴνα ἀναπληρώση τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς πρός με λειτουργίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3

- Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν ἐμοὶ μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές.
- 2 Βλέπετε τοὺς κύνας, βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομήν.
- ³ ἡμεῖς γάρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ Πνεύματι Θεοῦ λατρεύοντες καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες,
- 4 καίπερ ἐγὼ ἔχων πεποίθησιν καὶ ἐν σαρκί. Εἴ τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μᾶλλον
- ⁵ περιτομῆ ὀκταήμερος, ἐκ γένους Ἰσραήλ, φυλῆς Βενιαμείν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος,
- 6 κατὰ ζῆλος διώκων τὴν ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμω γενόμενος ἄμεμπτος.
- 7 Άλλὰ ἄτινα ἤν μοι κέρδη, ταῦτα ἥγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν.
- ⁸ άλλὰ μὲν οὖν γε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' δν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα ἴνα Χριστὸν κερδήσω
- 9 καὶ εύρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆ πίστει,
- 10 τοῦ γνῶναι αὐτὸν καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ καὶ κοινωνίαν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφιζόμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ,
- 11 εἴ πως καταντήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν.
- 12 ούχ ὅτι ἤδη ἔλαβον ἢ ἤδη τετελείωμαι, διώχω δὲ εἰ καὶ καταλάβω, ἐφ' ῷ καὶ κατελήμφθην ὑπὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ.
- 13 άδελφοί, ἐγὼ ἐμαυτὸν οὔπω λογίζομαι κατειληφέναι· ἕν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθανόμενος τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος,
- 14 κατὰ σκοπὸν διώκω εἰς τὸ βραβεῖον τῆς ἄνω κλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 15 $^{\circ}$ Οσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει·
- 16 πλην εἰς δ ἐφθάσαμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν.
- 17 Συνμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς.
- 18 πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν οθς πολλάχις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθροὺς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ,
- 19 ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ ϑεὸς ἡ χοιλία χαὶ ἡ δόξα ἐν τῆ αἰσχύνη αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.
- 20 ἡμῶν γὰρ τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὕ καὶ Σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
- 21 δς μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 4

- ¹ °Ωστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, οὕτως στήκετε ἐν Κυρίω, ἀγαπητοί.
- ² Εὐοδίαν παρακαλῶ καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ.
- ³ ναὶ ἐρωτῶ καὶ σέ, γνήσιε σύνζυγε, συνλαμβάνου αὐταῖς, αἵτινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήθλησάν μοι μετὰ καὶ Κλήμεντος καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.
- 4 Χαίρετε ἐν Κυρίω πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε.
- 5 τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. ὁ Κύριος ἐγγύς
- 6 μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῆ προσευχῆ καὶ τῆ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωριζέσθω πρὸς τὸν Θεόν.
- ⁷ καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 8 Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἁγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὕφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε·
- 9 ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἴδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.
- 10 Έχάρην δὲ ἐν Κυρίω μεγάλως ὅτι ἤδη ποτὲ ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν· ἐφ' ῷ καὶ ἐφρονεῖτε, ἠκαιρεῖσθε δέ.
- 11 οὐχ ὅτι καθ' ὑστέρησιν λέγω· ἐγὼ γὰρ ἔμαθον ἐν οῖς εἰμι αὐτάρκης εῖναι.
- 12 οΐδα καὶ ταπεινοῦσθαι, οΐδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντὶ καὶ ἐν πᾶσιν μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, καὶ περισσεύειν καὶ ὑστερεῖσθαι.
- 13 πάντα ἰσγύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί με.
- ¹⁴ πλήν καλῶς ἐποιήσατε συνκοινωνήσαντές μου τῆ θλίψει.
- 15 οἴδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φιλιππήσιοι, ὅτι ἐν ἀρχῆ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι ἐκκλησία ἐκοινώνησεν εἰς λόγον δόσεως καὶ λήμψεως εἰ μὴ ὑμεῖς μόνοι,
- 16 ὅτι καὶ ἐν Θεσσαλονίκη καὶ ἄπαξ καὶ δὶς εἰς τὴν χρείαν μοι ἐπέμψατε.
- ¹⁷ οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλὰ ἐπιζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
- 18 ἀπέχω δὲ πάντα καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι δεξάμενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὀσμὴν εὐωδίας, θυσίαν δεκτήν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ.
- 19 ὁ δὲ Θεός μου πληρώσει πᾶσαν χρείαν ὑμῶν κατὰ τὸ πλοῦτος αὐτοῦ ἐν δόξῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
- 20 τῷ δὲ Θεῷ καὶ Πατρὶ ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν.
- 21 Άσπάσασθε πάντα ἄγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοὶ ἀδελφοί.
- ²² ἀσπάζονται ὑμᾶς πάντες οἱ ἄγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας.
- 23 ή γάρις τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν.